

[Forsvarsministeren.]

Der er altså to forhold, som har været afgørende ved regeringens bedømmelse af, hvor lang tjenestetiden bør være. Som sagt, hensynet til beredskabstjenesten har øvet væsentlig indflydelse på den tjenestetid, vi har, men jeg gentager, at det er højst sandsynligt, at vi både ved den ene og den anden foranstaltning, bl. a. ved en række af de foranstaltninger, som rationaliseringsudvalget har peget på, vil kunne bringe selve uddannelsesperioden ned. Jeg håber iøvrigt på, at vi ved forskellige foranstaltninger skal have held til tid efter anden at tilrettelægge tingene på en sådan måde, at en række af de døde punkter i de værnepligtiges tjenestetid kan borteliminere på en sådan måde, at man i stedet for de døde punkter indsætter noget, som kan gøre tjenesten mere interessant, end den i perioder har været. Men efter at jeg har sagt dette, må jeg også tilføje, at en række af de ulemper, som kan være forbundet med at udføre beredskabstjeneste for landet i nogle måneder, vil vi næppe helt kunne fjerne. Jeg har indtryk af, at nogle af de vanskeligheder, vi har haft med de værnepligtige, skyldes, at de hidtil har levet i den forestilling, at når de havde fået den uddannelse, som man var i stand til at bibringe dem, kunne man udmærket hjemsende dem. Jeg er ikke sikker på, at de helt har haft opmærksomheden henvendt på det forhold, at tilstandene kan være af en sådan art, at ethvert land må have en beredskabstjeneste året rundt.

Poul Hansen (Kalundborg): Jeg vil gerne på mit partis vegne udtale tilslutning til det af den højtærede forsvarsminister her fremførte, og navnlig vil jeg gerne have lov til at bekræfte den indgåede aftale om nedskæringen af antallet af indkaldte til hæren og søværnet.

Det fremgår af den redegørelse, som den højtærede minister nu har givet, at alle de problemer, som det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard har berørt i forbindelse med tjenestetiden, de værnepligtiges antal, uddannelsesperiodens udnyttelse m. v., er problemer, som man i forvejen såvel i ministeriet som i forsvarskommissionen er opmærksom på og arbejder med at få løst på et sagligt grundlag. Ved den aftale, som er truffet om nedskæringen af antallet af indkaldte værnepligtige, har der for dem, der har deltaget i forhandlingerne, foreligget dels en række saglige oplysninger om forholdene vedrørende de indkaldte, befalingsmændene, kaserneforholdene o. s. v.,

dels de militære sagkyndiges på visse punkter divergerende skøn over, hvad der var det rimelige antal at indkalde, og endelig har vi hver især haft vore erfaringer, vore samtaler med indkaldte o. s. v. at støtte os til. Ud af disse momenter er der fremgået et skøn. Det har, som man vil vide fra pressen, været lidt forskelligt fra starten i de tre partier, men man er endt i det, som den højtærede minister i dag har forelagt, som det, man kunne enes om, som det, der var et sagligt grundlag for.

Fra radikal side har man altså ikke villet være med i den enighed, som kunne opnås, men har foretrukket at holde sig udenfor og at stille det forslag om nedskæring af indkaldelserne, som i dag ligger foran os, og som altså er noget videre gående end det, de tre partier er blevet enige om.

Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard fremsatte før nogle bemærkninger i retning af, at man kunne rette en mistanke mod den højtærede forsvarsminister for på en vis måde at ville camouflere de kommende udgifter af militær art. Når nu det ærede medlem selv anvender en sådan udtryksform, synes jeg, det er berettiget at sige til ham, at også mod ham kunne man godt rette en mistanke, nemlig den, at når det er det ærede medlem og hans parti så meget om at gøre at holde sig udenfor den indgåede aftale på dette punkt og at komme med sit afvigende forslag, skyldes det ikke så meget rent saglige hensyn som visse interesser af mere agitatorisk art, der i denne forbindelse skulle plejes. Jeg har gerne villet sige det så forsigtigt og stilfærdigt, som jeg har gjort det, og anvende akkurat den samme udtryksmåde, som det ærede medlem har betjent sig af. Jeg synes, jeg er så meget mere berettiget til at sige det på den måde, som man ikke kan komme bort fra, at det var ganske stærke udtryk, det ærede medlem betjente sig af før, da han talte om skandale og om, at befolkningen vandede sig under skattetrykket. Det skulle altså meget behændigt kædes sammen med det spørgsmål, vi i dag behandler. Man kan vel nok danne sig et vist skøn over, hvad der kan være meningen hermed.

Også med hensyn til spørgsmålet om tjenestetidens længde forekommer det mig, at det ærede medlem kun ser på den ene side af sagen, nemlig på alt, hvad der udfra uddannelsesmæssige grunde kan tale for en nedsættelse, og ikke har blikket åbent for beredskabssynspunktet, som det er nødvendigt for en ansvarlig regering også at anlægge.

Jeg skal med disse bemærkninger som